

România liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Anul XIX nr. 5094

4 pagini — 20 bani

Joi 2 martie 1961

Entuziasmele manifestări în întâmpinarea alegerilor de la 5 martie exprimă

Unitatea întregului popor în lupta pentru înflorirea patriei

In plină dezvoltare

Cetățenii vîrstnici își amintesc prea bine chipul orașului Făgăraș așa cum se înfățișa el cu ani în urmă. „Orașul este un mare și întins sat ca Vlădenii ori Perșanii; case cu două rînduri sînt rare”. Așa nota un geograf...

La adunarea cetățenească care a avut loc deunăzi în sala cinematografului „Filimon Sîrbu”, unde cetățenii din oraș și împrejurimile Făgărașului s-au întrunit cu candidatul lor pentru alegerile de deputat în Marea Adunare Națională, **CONSTANTIN GAVREA**, mecanic de precizie la Combinatul chimic din Făgăraș, s-a vorbit mult despre Făgărașul de ieri, cel „mare și întins sat”, despre orașul de azi și mai ales despre perspective.

— În orașul nostru s-au construit blocuri impunătoare — a arătat în cuvîntul său medicul Valer Uriea. Numai anul trecut s-au dat în folosință 144 de noi apartamente; în momentul de față la un bloc cu 36 apartamente se execută ultimele lucrări. Spitalul din oraș a fost modernizat, iar în ultimele zile s-a dat aici în folosință încă un nou pavilion. De la un capăt la altul al Făgărașului au apărut construcții noi, iar Combinatul chimic și construcțiile din jurul lui sînt o adevărată mîndrie a regiunii noastre.

Dar nu numai doctorul Uriea a arătat ce s-a înfăptuit în ultima vreme în Făgăraș.

— Copiii noștri îi s-au creat cele mai bune condiții pentru învățatură — a spus profesoara Raisa Dumitrescu. În curînd copiii muncitorilor din Combinatul chimic vor învăța într-o școală nouă în care se pot bucura de tot confortul. Pentru fetele lor, noi, femeile din Fă-

găraș ne vom da cu încredere votul nostru candidaților F.D.P. Au mai luat cuvîntul printre numeroși vorbitori muncitorul Teodor Lazăr, inginerul Florian Ionescu. Cu toții au vorbit despre schimbările adevărate, înnoitoare, pe care orașul Făgăraș și împrejurimile sale le cunoște în anii puterii populare. Ei și-au exprimat convingerea că în anii următori, prin înfăptuirea marelui program al luptei pentru înflorirea patriei, dezvoltarea economiei naționale și ridicarea bunăstării poporului, înfăptuit de Frontul Democratiei Populare, Făgărașul, asemenea întregii noastre țări, va cunoaște o deosebită înflorire.

Luînd cuvîntul, candidatul F.D.P. Constantin Gavrea a spus — la încheierea adunării, printre altele:

— În prezent, la noi, în Făgăraș se află în construcție o frumoasă casă rațională de cultură prevăzută cu o sală de spectacole, cu o capacitate de 600 de locuri. Despre „satul” de altădată nu mai poate fi vorba. Într-un singur an s-au pavat și macadamizat străzi pe o suprafață de 14.000 metri pătrați și s-au construit trotuare pe o lungime de 1.500 m. Zonele verzi au fost extinse cu încă 12.000 metri pătrați, iar alimentarea cu apă a fost mult îmbunătățită.

Un oraș modern în plină dezvoltare — așa se înfățișează azi, în anii puterii populare, Făgărașul. Privind realizările dobîndite, făgărașenilor li se înfățișează limpede priveliștea viitorului spre care se îndreaptă cu pași siguri în anii desăvîrșirii construirii socialismului în scumpă noastră patrie.

GHENADI VINȚI
correspondentul „României Libere”
în Regiunea Brașov

INSTANTANEE

La o secție de vot...

Cazangiu Alecă Tănase de la Uzinele „23 August” stă în blocurile noi de pe Bulevardul Muncii. Ieri, ca de obicei, s-a sculat dis-de-dimineață și a plecat la lucru. Cazangiu Alecă Tănase are doi copii: Cornel de 10 ani și „mezinul” Ionel de 6 ani și 8 luni. Cornel și-a așezat frumos caietele și cărțile în ghiozdan și se pregătea să plece la școală. Dar conform „tradiției” familiei, Ionel l-a petrecut pînă la ușa. Apoi a zbughit-o la fereastră să-l privească pe Cornel cum calcă mîndru cu ghiozdanul la subțioară pe trotuar.

Iată că de data asta privirea lui Ionel s-a oprit mirată, la clădirea de peste drum unde este școala profesională nr. 47.

— Uite mamă, steaguri!...

— Da, Ionel, este secția de vot din cartierul nostru.

Haidem deci să mergem și noi acum în prag de alegeri și să asistăm la ultimele pregătiri care se fac la secția de vot nr. 44. Așezată în vecinătatea uzinelor „23 August” și „Republica” secția aceasta cuprinde în raza ei cetățenii din circumscripțiile electorale 161, 162, 163 și 164. Iar candidatul în circumscripția electorală nr. 15 „Mihai Bravu”, pentru alegerile de deputat în Marea Adunare Națională este un tovarăș de muncă al locatarilor de aici, laminoristul Cristea Costache de la uzinele „Republica”.

Așadar la secția aceasta, duminică dimineață, cetățenii din cartier, dintre care mulți locuiesc în noile blocuri construite în ultimii ani, se vor prezenta cu bucurie în fața urnei de vot. Urna de vot, înbrăcată în cafea, este așezată în mijlocul secției, frumos împodobită. Miini hamice au aranjat încă de acum flori pe mese iar cele 10 cabine de vot stau aliniate așteptînd alegătorii. Oamenii vrednici muncesc cu trageră de inimă pentru ca cetățenii să fie primiți într-o ambianță cât mai plăcută.

— Mai e nevoie de un covor aici la intrare.

— Aduc eu imediat... se oferă o gospodină de la blocul de peste drum.

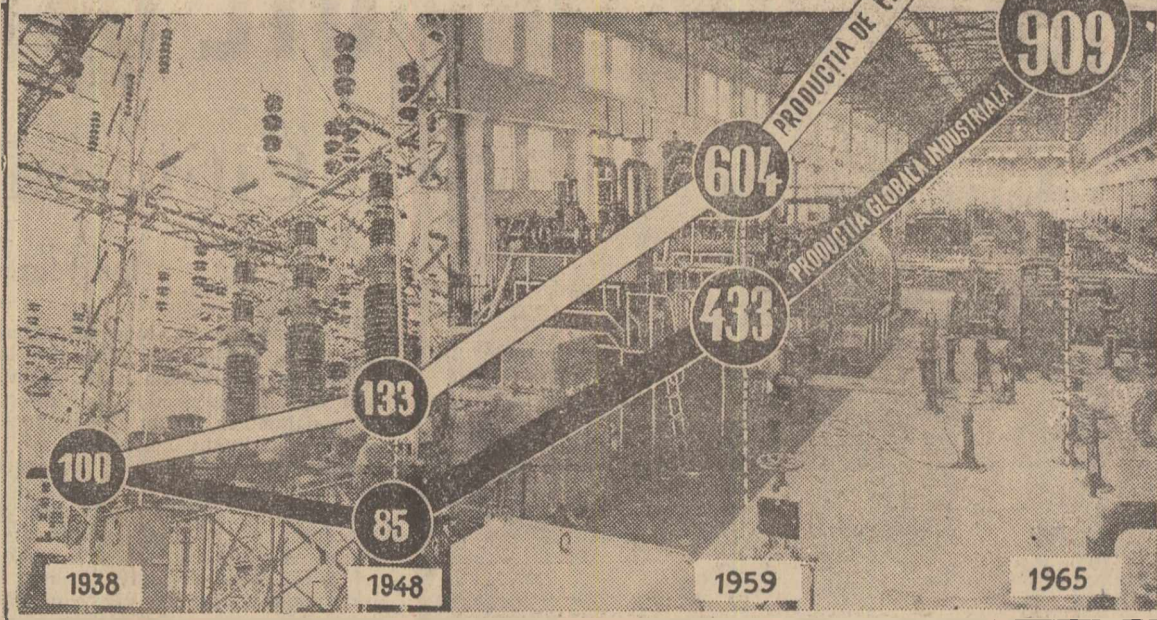
Aceeași atmosferă de pregătire este și la intrarea secției de vot. Iată, tocmai acum Ion Guker, președintele secției de vot (așa cum se vede în imaginea surprinsă de fotoreporterul Mihai Popescu) se sfătuiește cu tovarășii săi ce ar mai fi de făcut.

Pregătiri la o secție de vot. În definitiv aceste pregătiri fac și ele parte din preludiul electoral. Căci pînă la alegeri mai sînt numai 3 zile. Și oamenii cîntesc în toate felurile acest eveniment politic de mare însemnătate din viața poporului nostru.

D. TABACU

CREȘTEREA PRODUCȚIEI DE ENERGIE ELECTRICALĂ ȘI A PRODUCȚIEI GLOBALE INDUSTRIALE

LUMINILE ORAȘULUI

TIMIȘOARA (de la trimisul nostru). — Nici cînd bulevardele orașului de pe malurile Begăi, largi și drepte, strălucite de copaci bătrîni, nu au apărut atît de fermecătoare ca în aceste seri de martie, la ora cînd se aprind luminile. Le-am privit de departe, cînd trenul încă nu ajunsese în stație: alcătuiu o constelație imensă, inexistentă pînă acum pe cerul Timișoarei. Le-am urmărit apoi de aproape, în jocul schimbător al culorilor și literelor ce le scriau pe fundalul de smoală al nopții. Ele îți trezesc bucuria marilor sărbători, cînd din înălțimi se desfac și coboară asupra orașului jерbe de artificii. Aceste luminii însă nu cunosc sculpturi trecătoare ca artificiele. Fie că rămîn aprinse pînă la sosirea zorilor, fie că se sting doar pentru cîteva clipe, ele vestesc ca o lumină mereu nouă evenimentul cel mai însemnat al acestui început de primăvară: alegerile.

Lozinci, chemări, panouri, steme, ghirlande și brățări albe, roșii sau tricolore alcătuite din zeci și sute de becuri aranjate armonios pe frontispiciile marilor instituții, a noilor blocuri, pe acoperșurile fabricilor sau înbrăcînd cîte un perete întreg, ele exprimă în limbajul luminii bucuria ce a cuprins de la un capăt la celălalt orașul.

Votați candidații F.D.P.! Toată țara la vot!... Trăiască victoria în alegeri a F.D.P.!

A scrie la Timișoara aceste cuvinte din lumină este nu numai o mărturie entuziastă dar și un fapt simbolic. În anii socialismului în construcția Banatului s-au aprins, miile de lumină, înfăptuirea planului de electrificare în Banat poate fi comparată cu situația existentă în întreaga Romînie sub regimul bur-

gheto-moșieresc. Iată două cifre concludente: în timp ce în 1944 în întreaga țară erau 126 km. de linii de 110 kilovolți, anul trecut numai în Banat funcționau 275 km. de asemenea linii. Așadar de 2,2 ori mai mult decît în vechea Romînie.

Electricitatea a adus nu numai lumină, dar și faimă bănațenilor. Aici, la Timișoara, funcționează mai multe întreprinderi de prestigiu și renume, printre care fabrica „Elec-

tromotor” care produce pentru necesitățile țării și pentru export. Tot electricității și electrificării datorează timișorenii existența unui studio regional de radio. În emisiunile acestui studio, pe calea undelor, timișorenii vorbesc întregii țări cu mîndrie nu numai despre succesele lor în producție, dar și despre alte luminii care strălucesc acum în oraș: luminile culturii. La Timișoara înfăptuiește un puternic centru universitar: 5.000 de studenți urmează cursurile celor 5 institute de învățămînt superior cu 15 facultăți. Tot din lumina culturii și a artei se împartășesc și miile de spectatori ai Operei de Stat, ai Filarmonicii „Banatul” ai Teatrelor de Stat romîn, german și maghiar, precum și ai Ansamblului sîrb de stat de cîntece și dansuri, toate cunoscute, toate înflorite în anii de democrație populară. Lumina devine astfel un bun al celor ce muncesc, ea strălucește acum pentru toți, contribuind zi de zi la împlinirea operei de ridicare economică, de răspîndire a culturii socialiste.

...Cu aceste gânduri trezite de luminile adîtor panouri care anunță ziua de 5 martie, am colindat prin plăcuta zi nocturnă a Timișoarei, nu numai pe arterele principale unde se înșiruie, recent construite, blocuri impunătoare ci și spre acele cartiere marginase care nu cunoșteau în alte vremuri bucuria simplă a luminii. Pretutîndeni, unde m-au purtat pașii, întunericul dispăruse, împrăștiat de strălucirea tuburilor cu vapori de mercur.

Acest oraș nu este însă o reverie a orelor tîrzii de noapte ci însăși Timișoara de astăzi, ale cărei luminii vestesc vremuri noi, cu oameni noi.

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

EUGEN ATANASIU

Anul acesta

In Capitală se vor construi 12.000 de apartamente

Bucureștiul se înnoiește continuu. Pe șantierele de construcții de locuințe din Calea Griviței, Glăvești, Drumul Taberei, Jiului, Dinicu Golescu, B-dul Muncii și pe alte șantiere constructorii fac acum ultimele lucrări de finisare la aproape 700 de apartamente. În întregul oraș sînt în curs de construcție 8000 de apartamente.

Cîteva cifre înfățișează concludent ritmul sporit al construcțiilor de locuințe din București în ultimii ani. Între anii 1948 și 1958 fondului locativ al Capitalei i s-au adăugat aproape 19.000 de apartamente. În 1959 au fost date în folosință 7000 de apartamente, în anul trecut încă 9000, iar anul acesta este prevăzut ca Bucureștenii să primească alte 12.000 de apartamente.

(Agerpres)

Farul nou — o podoabă a Constanței

CONSTANȚA (de la trimisul nostru). — Lumina farului vechi de la Constanța se confunda cu nenumăratele lumini de neon care se aprind mereu pe faleză Mării Negre. Pentru ca să asigure în condiții cât mai bune navigația în apele noastre teritoriale, constructorii dobrogieni au ridicat de curînd la marginea orașului lor un far nou.

Farul nou are o înălțime totală de 58,2 metri, cu 264 de trepte interioare și înălțimea de 87 de metri de la nivelul mării. Lumina sa, produsă de vapori cu mercur, are o bătaie pe o distanță de peste 20 mile marine. El întrece astfel de două ori bătaia de lumină a vechiului far. Vasele de mare tonaj, cum este bunăoară cargoul romînesc „Ardealul”, au zărit lumina farului nou de la 29 de mile marine din larg.

IN EDITURA POLITICĂ

a apărut:

Directivile Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român

către toate organele și organizațiile de partid, sindicale, ale U.T.M. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia

Mai sînt
3 ZILE
pînă la alegeri

Calitatea superioară a produselor — o sarcină principală

Angajamentul siderurgistilor

În ultimii ani, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la Combinatul siderurgic din Hunedoara au mînat o serie de acțiuni pe linia înfăptuirii sarcinilor trasate de partid și guvern cu privire la sporirea, îmbunătățirea și ieftinirea producției de metal. Sînt cunoscute inițiativele privind reducerea pre-

țului de cost pe fiecare tonă de oțel, acțiunea pentru îmbunătățirea indicilor de utilizare a agregatelor și altele. Pe parcurs s-au luat, de asemenea, măsuri pentru introducerea tehnicii noi și perfecționarea procesului tehnologic. Anul trecut, siderurgistii hunedoreni au dat peste plan 24.828 tone fontă, 67.299 tone oțel Martin, 6.734 tone oțel electric, 68.653 tone laminate și au realizat peste 28 milioane lei economii.

Deși unele colective din cadrul combinatului s-au preocupat de asigurarea unei calități bune a producției realizate, totuși nu toate produsele au atins nivelul dorit iar la unele sortimente au existat chiar deficiențe serioase. Asemenea lipsuri au creat greutăți întreprinderilor care folosesc metalul pregătît de noi și a dus la sporirea cheltuielilor de producție.

Directivile C.C. al P.M.R. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea Partidului Comunist din Romînia, constituie un îndemn însușitor pentru realizarea unei calități superioare a produselor, obiectiv principal al întrecerii. Siderurgistii din Hunedoara au primit cu deosebit interes Directivile C.C. al P.M.R., discutînd prevederile lor și sînt hotărîți ca sub conducerea organizațiilor de partid să obțină importante succese. Tînînd seama de unele rezultate nesatisfăcătoare din anul trecut, conducerea combinatului a luat încă de la începutul anului acesta o serie de măsuri pentru îmbunătățirea radicală a calității, iar o parte dintre acestea și-au arătat deja roadele. Noi ne-am îndreptat atenția spre aprovizionarea furnalelor cu cocs și minereu de bună calitate, spre îmbunătățirea documentației tehnice pentru oțelul Martin și respectarea cu strictețe a normelor tehnice de laminare.

Cu ocazia unor analize și discuții

care au avut loc zilele trecute, s-a putut constata că în fiecare secție există rezerve pentru reducerea procentului de rebuturi cu 10—50 la sută, iar în momentul de față se întocmesc planuri concrete pentru transformarea posibilităților în realitate. De pildă, un colectiv de oțelari, tehnicieni și ingineri de la oțelăria electrică, studiază condițiile care există pentru ca în scurt timp să treacă la elaborarea unor mărci noi și superioare de oțel, iar alte colective se ocupă de îmbunătățirea oțelului și a laminatelor pentru țevi, în scopul asigurării unor asemenea laminate, din care să rezulte cel puțin 82 la sută țevi calitatea I-a. Discutînd recentele Directivile, colectivul de muncă de la oțelăria electrică s-a angajat să dea anul acesta 5000 tone oțel special peste plan, să reducă procentul de rebuturi cu cca. 40 la sută și să definească cît mai curînd tehnologia de elaborare și turnare a 4 mărci noi de oțel special. Furnaliștii de la secția I-a și-au propus să reducă procentul de declassate cu 40 la sută și să consume cu cca. 40 kg. cocs mai puțin decît era planificat la fiecare tonă de fontă.

Din fiecare secție izvorăsc importante angajamente pentru îmbunătățirea calității, sporirea și ieftinirea producției de metale, în fiecare secție se cîmătează tot mai puternic hotărîrea oamenilor de a împlini aniversarea partidului cu realizări cît mai frumoase. Există deci garanția ca siderurgistii din Hunedoara, îndrumați de organizațiile de partid, să ridice întrecerea socialiste pe o treaptă superioară, în care calitatea produselor să fie obiectivul de bază contribuind din plin la înfăptuirea sarcinilor trasate de partid.

N. CATANĂ
directorul general
al Combinatului Siderurgic
Hunedoara

Preocupările noastre

Cuvintele partidului care ne-au fost adresate nouă oamenilor muncii, de a realiza mărfuri de calitate superioară au trezit un deosebit ecou în cadrul colectivului de la Întreprinderea „Victoria socialistă”.

Pentru produsele noastre un rol hotărîtor care determină calitatea lor superioară îl are rezistența firelor. În privința aceasta am obținut unele rezultate bune, însă, nu am reușit să creem la toate țesăturile fire cu un înalt coeficient de rezistență. Pentru aceasta pe lîngă măsurile concrete pe care le vom lua în întreprindere, vom solicita pe viitor și sprijinul Institutului de cercetări textile. Datorită faptului că cea mai mare parte din produsele noastre sînt destinate ambalajului, ne vom îndrepta atenția în mod special asupra calității și aspectului acestora. Vom mări numărul modelelor de țesături decorative iar în privința coloritului vom colabora cu mai strîns cu Întreprinderea „Lucafa-rul”, unde se vopsesc firele, pentru a obține culori cît mai frumoase și atrăgătoare.

În aceste zile muncitorii, tehnicienii, inginerii din întreprinderea noastră vîin cu propuneri concrete pentru a întocmi un amplu plan de măsuri tehnico-organizatorice menite să contribuie cu eficacitate la ridicarea calității produselor ce le fabricăm.

Ing. NADIA CERNEA
„Victoria Socialistă”
București

Specialiști de înaltă calificare

În ansamblul profundelor transformări revoluționare înfăptuite în țara noastră de clasa muncitoare sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român, reorganizarea și dezvoltarea învățământului superior ocupă un loc deosebit de important.

Construcția economiei socialiste, creșterea într-un ritm vertiginos a industriei, transformarea socialistă a agriculturii, ridicarea științei și culturii pe treptele cele mai înalte, cere pregătirea în învățământul superior a unui mare număr de cadre de specialiști cu înaltă calificare necesară pentru toate domeniile de activitate. Vechea școală superioară moștenită de la regimul burghez-mosieresc bazată pe concepțiile idealiste, mistice, neștiințifice, era ruptă de viața și de interesele poporului muncitor. Concentrată în numai patru centre universitare, lipsită de bază materială, vechea școală era pusă în slujba claselor bogate, exploatare. Fiii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali săraci nu puteau suporta marile cheltuieli legate de costul învățământului superior. Lipseau institute tehnice care să formeze cadrele de specialiști necesare industriei petroliere, carbonifere, a prelucrării lemnului, industrializării produselor agricole și altor numeroase ramuri ale industriei.

În anul 1938, în țară existau în total numai 26.468 studenți, iar din aceștia 43,3 la sută erau înscrși la facultățile de drept și de literă. În timp ce numai 9,2 la sută urmau învățământul tehnic superior și abia 4 la sută învățământul

Prof. ing. C. Dinculescu

Membriu corespondent al Academiei R.P.R.
Rectorul Institutului Politehnic București

agrotehnic. Astăzi această situație a fost lichidată. Au fost create centre universitare noi la Brașov, Craiova, Galați, Petroșani, Tîrgu-Mureș și au fost dezvoltate masiv centrele universitare București, Cluj, Iași și Timișoara. În 1938 existau numai 16 institute de învățământ superior cu 33 facultăți. În Republica Populară Română, în anul 1961 funcționează 42 institute de învățământ superior, cu 131 facultăți și 193 secții de specializare. Aici se pregătesc 71.980 studenți. Numai în București studiază mai mulți studenți decât existau în întreaga Românie a anului 1938, iar numărul de 24.800 studenți admiși în toamna anului 1960 în anul I este aproape egal cu numărul tuturor studenților din întreaga țară în anul 1938.

Au fost create condiții pentru ca masele largi de fii de muncitori, țărani muncitori și intelectuali să aibă acces și să poată urma în cele mai bune condiții învățământul superior, prin acordarea de burse, construirea de cămine și cantine. Astăzi circa 65 la sută din studenți primesc burse și indemnizații de merit pentru învățătură, peste 62 la sută locuiesc în cămine și 65 la sută iau masa la cantine. Au fost atrase la învățământul superior muncitori din producție pentru a urma cursurile de zi ca bursieri ai întreprinderilor, sfaturilor populare și bursieri de stat, a fost creat învățământul seral pentru a înlesni studiul celor care sînt în producție.

Învățământul a fost legat de practică, de nevoile terenului, de industrie, a fost dezvoltată și adâncită specializarea pe măsura dezvoltării ramurilor de producție, au fost introduse noi discipline, au fost create secții de specializare legate de ridicarea nivelului tehnic al producției și de progresele științei. Într-o perioadă de peste 20 ani învățământul superior a pregătit peste 54.000 specialiști în universități, institute tehnice, agronomice, pedagogice etc., dintre care peste 23.000 ingineri și ingineri agronomi, aproape 13.000 absolvenți ai facultăților de fizică-matematică, chimie, geografie-geologie, biologie, științe economice. Numai în ultimii doi ani institutele de învățământ superior au dat peste 17.000 absolvenți. Dacă în 1938 existau în total în țară 9.000 ingineri, în anul 1959 numărul inginerilor a fost ridicat la 59.000.

Directivile Congresului al III-lea al

P.M.R. deschid noi și mărește perspective de dezvoltare pentru învățământul superior din patria noastră. În anul 1960-1965 vor fi pregătiți în universități și institute de învățământ superior 54.000 noi cadre din toate ramurile de specialitate, iar numărul inginerilor va crește cu 21.000 ajungând la 80.000.

În anii regimului de democrație populară s-a dat o mare dezvoltare bazei materiale a învățământului superior prin crearea de noi localuri de învățământ, laboratoare, ateliere, cîmpuri de experiență, prin dotarea cu instrumente, aparate, mașini și utilaje de înalt nivel. Studenții au la dispoziție biblioteci bine înzestrate, manuale, cursuri, reviste, o rețea largă de case de cultură, cluburi, baze sportive și beneficiază de asistență medicală gratuită. În anul 1960 au fost restituite peste 100 laboratoare, au fost realizate complexe sociale studențești din Cluj, București și Iași, au fost reamănate cîmine pentru 6.000 locuri și cantine cu 2.000 locuri, iar în anul 1961 numărul locurilor în cămine va spori cu 11.000 iar la cantine cu peste 12.000, se vor da în folosință noi localuri de învățământ în suprafață de 36.000 m.p. și se va începe construirea noului local pentru Institutul Politehnic din București.

Aceste frumoase realizări și ritmul continuu de creștere a învățământului superior arată grija deosebită pe care clasa muncitoare sub conducerea înțeleaptă a Partidului Muncitoresc Român o poartă pentru ridicarea științei și culturii românești pe culmile cele mai înalte.

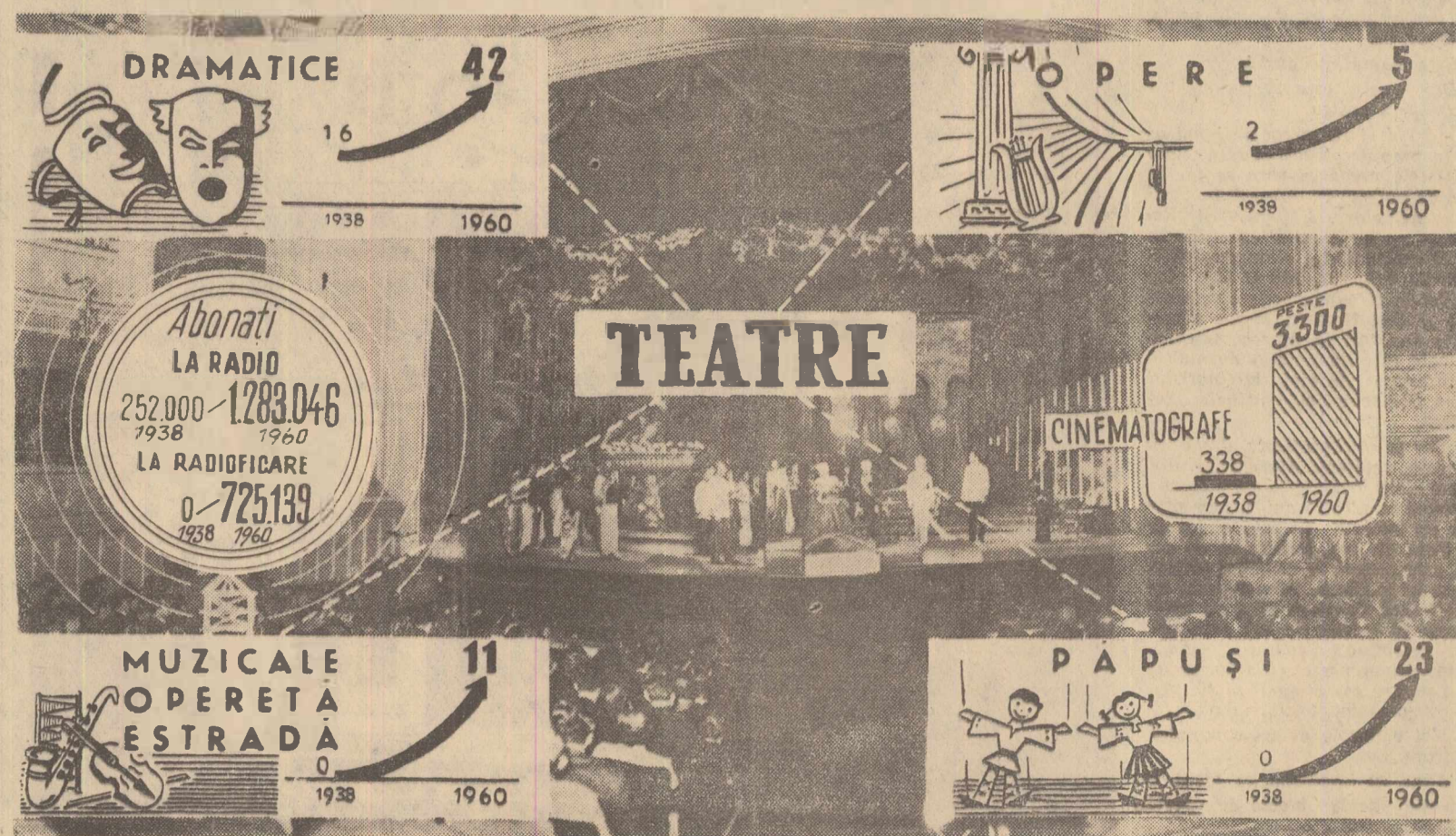
„Grajdurile primăriei”

În vechea Românie învățământul superior se afla într-o stare de plîns. Preocupată numai de propria lor căpătuială mai mari zilei nu luau nici un fel de măsuri pentru dotarea universităților cu materialele necesare, cu laboratoarele și cu aparatele de care aveau nevoie. Totul rămânea în seama unor savanți și profesori care, din dragoste pentru știință, făceau mari eforturi pentru a putea preda cunoștințele în condiții acceptabile, pentru a putea efectua cît de cît experiențele cerute.

Îată cum descria un ziar al vremii condițiile de învățătură ale studenților din România burghez-mosierescă:

„În laboratorul de chimie analitică al ilustrului profesor C. Longinescu, peste o sută de studenți erau îngrămădiți într-o cămăruță strîmtă, rușinoasă și sălăvășită într-o atmosferă saturată de vapori înecăcioși și distrugători... Alături, se găsește sala de chimie organică, unde a lucrat unul dintre cei mai mari oameni de știință ai noștri, regretatul dr. Istrate. Sala e într-un hal de nedescris. Studenții par niște condamnați la muncă silnică. Sala de curs a institutului e o adevărată baracă murdară și neigienică, spațiul extrem de neîncăpător, aer imbișcat, gura îngrămădit prin toate ungherele... Nu degeaba institutul e cunoscut printre studenți sub denumirea de „grajdurile primăriei”.

(Viața universitară nr. 2/1925)

Contrast puternic

Dezvoltarea învățământului în țara noastră, în anii regimului democrat popular, demonstrează cu putere că numai socialismul creează condiții necesare pentru ca masele largi de oameni ai muncii să-și însușească cele mai înalte cunoștințe ale științei și culturii. În orașele patriei noastre a crescut numărul școlilor de toate gradele, au apărut noi instituții științifice. Urmasii transformării înfăptuite în țara noastră fac să pătrundă tot mai larg lumina științei și la sate. Creștea neîntrerupt numărul specialiștilor. Tot mai mulți specialiști cu studii medii și superioare, — tehnicieni, ingineri agronomi, zootehnicieni, medici — își desfășoară activitatea la sate.

Înflorirea continuă a învățământului nostru face să crească și mai mult încredințarea față de condițiile în care se află în trecut școlile și cadrele didactice din țara noastră. Ilustrând starea de lucruri de atunci, într-un raport prezentat în fața parlamentului în acea vreme s-a afirmat: „Am văzut școli din foarte multe comune de reședință care în timpul unei ierni grele n-au avut nici un lemn, copiii aducând dimineața, la venirea la școală, cîte un lemn sub braț înghet. Școli care de ani de zile nu s-au putut repara și vă-

lui burghez-mosieresc pentru școală și învățămînt. În țara noastră, în prezent, starea de lucruri poate fi înfățișată numai în țările capitaliste. Chiar în Statele Unite ale Americii, cea mai dezvoltată țară capitalistă, învățămîntul se află într-o stare de paraliză. Școlile sînt insuficiente, funcționează în localuri necorespunzătoare, lipsesc cadrele didactice, nume roase greutăți de ordin material împiedică tineretului să-și însușească comorile științei și culturii. După cum se arată într-un raport al Direcției Învățămîntului din S.U.A. 5 milioane de copii americani frecventează școli instalate în clădiri insalubre, dărăpănate. Aceste clădiri, potrivit afirmațiilor făcute chiar de către unul dintre liderii reacționali ai A.F.L.-C.I.O., „nu sînt mai bune decît cotețele de pășuni”, sau sînt atît de cehi încît „pun în pericol însăși viața copiilor”. În S.U.A. multe milioane de copii, din cauza lipsei de școli și de cadre didactice, nu au posibilitatea să urmeze nici școala primară.

În alte țări capitaliste situația e asemănătoare. În Italia de exemplu, chiar în capitala țării 212.000 de copii sînt lipsiți de posibilitatea de a urma învățămîntul elementar. Potrivit datelor publicate de către Ministerul Învățămîntului din

Italia, în întreaga țară 58 la sută din elevii înscrși în școala elementară nu pot urma clasele 5-6 din cauza condițiilor materiale precare. Un grup de experți ai Ministerului Educației Naționale și ai Universităților din Ankara și Istanbul, a publicat de curînd un raport în care reiese că 60 la sută din populația Turciei este analfabetă și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000 de sate nu există nici o școală. Chiar și în Anglia care face ras de tradițiile sale culturale, starea vorbește despre o criză a învățămîntului. Aici se estimează că lipsa a aproximativ 70.000 de învățători și profesori pentru școlile elementare și medii. Ziarul burghez „Times” scria recent că sute de mii de copii englezi în vîrstă de 15-16 ani pleacă din școală fără să știe să scrie și să citească și că în 1000

L. Caragiale" (Sala Studio); Flotila Bland
dureii 1930; Teatrul "C. Nottara"; În căsu-
tea Armatei Arta Magheru; În căsu-
rea extraordinariului 20; Teatrul "C.
Nottara" (fost Teatrul Armatei), sala stu-
dio 1930; Teatrul "C. Nottara"; Teatrul
Municipal (Sala Matei Millo); Menaje-
ria de film 10,30; Teatrul Municipal
(Sala Sfilărilor Stabile); Vizual de apar-
tenență 1930; Teatrul Muncitoresc C.F.R.
Giulești; Inspectorul de poliție 20; Stu-
diu de artă teatrală și cinematografică
"Caragiale"; Primele întâlniri
1930; Teatrul pentru copii și tineret
(Sala din C. Millo); Martirii 18; Tea-
trul pentru copii și tineret (Sala Liber-
tății) 1930; Teatrul de Stat de
Opere; Cîrți-Bir-Bom 20; Teatrul
Evreiesc de Stat; Cu Tândără la Moși
teatrul "Tândără"; Cu Tândără la
Moșteni 16; Povestea porcului 16; Teatrul
"Tândără" (Sala din Academiile); Cu concertul
la bucurare 20; Teatrul satiric-muzical
"C. Tănase" (Sala Savoy); Concert ex-
pres 20; Teatrul satiric-muzical
"C. Tănase" (Sala Victoriei); Cyrc Polski 20,30;
Circul de Stat.

Contemporaneu cu ci-
nema Republica, E
lena Pavel; Nu vreau
să mă înțori; Teatrul
Aveau 19 ani!; Mi-
nă, V. Roșită Miri-
na; Framura; Ci-
nema; Magheru i
C. Primu, Gh. Doja, I. Mei, Libertății, Da

chestra populară rusă - Cilindri de li-
mbară - Vrăbitul antaleocel - Ionili
- mătase vie și moartă (Dimineața)
- Proiectarea filmelor documentare
(după amiază); Pe cărșuri îndepărtate:
Tinutulul, Van Gogh: Înfățișare între
progrese, 30 Decembrie, Silas: S. Mar-
tie, Donce Simo, G. Bacovia; Mei di-
me: A. Popov, N. Bălcescu; Pescuitul
în apă tulbură: Cultural, Al. Sohar,
Portretul unui necunoscut: Unirea, B.
Delavrancea; Genezaia salvajă: C. tin
David, Munca, M. Enescu; Inimă de
mamă: I. Vladimirescu; Dragoste pe
notă: Moșilor; Mireasa răpită: 16 Fe-
bruarie; Mama Indio: Ilie Pilitan, Olga
Banciu; Steaua tăcerii: Populer; Eugenie
Grandet : 8 Mai; Unul dintre noi: Flores-
co; Rosemarie: G. Cosbuc; Pitești în
scote gheșeri: Drumul Sfânt: Darcle:
Autel Vlaicu.

19.30 : Informetide
după amiază: 19.35:
Filmul, "Murgula și
prigazi" 19.40: Film
mul documentar "Ce
gim în jur": 19.40:
Televiziuni:
20 : în vizită cu apo-
ratul de filmat în Reginea Otania;
20 : prezentarea filmului : Deputatul
de la Balica ;
20 : prezentarea filmului : Poșta televi-
ziunii și ultimele știri.

CINEMA

TELEVISIONI

Planurile colonialistilor primesc noi lovituri în Africa

CONGO

Declarația purtătorului de cuvânt al guvernului Gizenga

STANLEYVILLE 1 (Agerpres). — Referindu-se la zvonurile lansate de cercurile imperialiste în legătură cu pretenziile „represalii” care ar fi fost dezlănțuite de guvernul legal de la Stanleyville după asasinarea lui Lumumba, purtătorul de cuvânt al guvernului Gizenga, Valentin Lubamba, a declarat unui corespondent al agenției CETEKA că niciun deținut

Soldați din garnizoanele lui Mobutu se pronunță în favoarea guvernului legal

PARIS 1 (Agerpres). — Ziarul „LE MONDE” din 28 februarie publică o amplă corespondență a trimisului său special în Congo, Eric Rouleau care printre altele arată că „lealtatea trupelor staționate în jurul orașului Leopoldville (față de Mobutu — n.r.) nu este în afara oricăror bănuieți”. Ziarul relatează că din surse oficiale s-a aflat că la 26 februarie o parte a soldaților din garnizoana Kokolo (fost Leopold II) s-au pronunțat în favoarea partizanilor lui Patrice Lumumba. „La Lisala, soldații lui Mobutu au provocat la 25 februarie pentru a doua oară în 48 de ore veritabile scene de revoltă, lovindu-și ofițerii” arată corespondentul ziarului „LE MONDE”.

LEOPOLDVILLE 1 (Agerpres). Din telegramele transmise de agenția REUTER rezultă că în provincia Ecuatorială au izbucnit tulburări în rândurile trupelor mobutiste trimise acolo în vederea unei ofensive împotriva provinciei Orientale — reazimul guvernului legal al lui Antoine Gizenga. Agenția Reuter anunță că „răscala ale soldaților” s-au produs în orașul Gemena, unde în prezent se află Mobutu. Un purtător de cuvânt al O.N.U. a anunțat că o companie a trupelor mobutiste s-a predat trupelor guvernului Gizenga care se află la est de orașul Boende. O altă companie de soldați mobutisti împreună cu un detașament de jandarmi a părăsit Kookilhatville, orașul principal al Provinciilor Ecuatoriale, scandând numele lui Lumumba.

„Ce curios! Un simplu glonț în ceafa unui negru provoacă ecou în lumea întreagă! Un asemenea lucru nu s-a întâmplat niciodată în trecut.” (Desen de H. BIDSTRUP, din ziarul „Land og Folk”)

Dezvăluirile zguduitoare ale unui ziarist grec Neocolonialismul așa cum este

Ziaristul grec Konstantin Kumarianos, s-a reîntors recent dintr-o călătorie prin Africa zilelor noastre. În cursul ei, el a vizitat și Nigerul, Volta Superioară și Dahomeul foste colonii ale Franței a căror independență a fost proclamată anul trecut. În reportajul său, ce-l reproducem mai jos, el descrie ca martor ocular realitățile din aceste țări menținute în continuare în „Comunitatea franceză”, realități care fac să apară în adevărată sa lumină, neocolonialismul.

„Se apropie sfârșitul sistemului rusinos al colonialismului. Dar colonialiștii nu au depus încă armele. Ei încearcă să-și refacă pozițiile sau cel puțin să mențină rămășițele dominației lor. În dorința de a opri mersul istoriei ei născocesc noi metode.

În anul 1960 a fost proclamată independența mai multor țări din Africa — colonii ale Franței. Aceasta a constituit un important pas pe calea eliberării continentului african. Nu încape îndoială că el corespunde năzuințelor popoarelor din Africa și contribuie la dezrobirea lor continuă. Colonialiștii francezi nu au consimțit de bună voie la proclamarea independenței coloniilor lor. Ei au fost totuși nevoiți s-o facă drept urmare a vastei mișcări de eliberare națională care se desfășoară în întreaga Africa. Tînind minte evoluția evenimentelor din Guinea, ei au vrut să preîntîmpine repetarea lor. Imperialiștii francezi și-au făcut socotela că dacă vor aduce la putere pe acoliții lor, în respective țări, le vor putea domina în continuare, și exploata popoarele lor.

M-am convins personal de acest lucru în cursul călătoriei mele prin Dahomeu, Niger și Volta Superioară. În primul rînd, colonialiștii nu au permis acestor țări să iasă din așa numita „Comunitate franceză” și în acest fel le-au legat de politica externă a Franței. În plus aproape pretutindeni ei au menținut pe foștii administratori coloniali care continuă fără jenă să se amestece în treburile interne ale noilor state.

politic nu a fost executat. Toți deținutii politici, inclusiv ministrul Songolo și șeful securității lui Mobutu, Pongo, sînt în viață. Imperialiștii caută să convingă opinia publică, că guvernul Gizenga ar folosi aceleași metode gangsteresti ca și Chombe, Mobutu, Kalonji și Kasavubu.

Zvonurile lansate de propaganda imperialistă referitoare la „masacrarea” albilor constituie, de asemenea, o minciună. Gustavo Duran, șeful serviciilor civile ale O.N.U. pentru provincia Orientală, a declarat corespondentului agenției CETEKA că guvernul Gizenga, într-o situație extrem de dificilă, a acționat corect și a asigurat menținerea păcii pe teritoriul controlat de el.

KENYA

Sprijin puternic primit de partidele africane în alegeri

NAIROBI 1 (Agerpres). — Alegerile din Kenya, organizate de autoritățile colonialiste engleze pentru a da aparența unei mai mari libertăți, au scos în evidență în ciuda restricțiilor impuse, sprijinul puternic acordat de populația partidelor africane. Partidul Kanu (Uniunea Națională Africană din Kenya) a obținut 16 locuri în Adunarea Legislativă, Partidul Kadu, (Uniunea Democratică Africană din Kenya) — 8, iar independenții — 4. În privința locurilor rezervate albilor, Partidul Kenyei noi a obținut 4 locuri, Partidul coaliției Kenyei — 3, iar independenții — 3. De asemenea Congresul indian din Kenya a obținut 3 locuri, iar independenții din rîndurile populației indiene — 5.

Deși nu s-au anunțat rezultatele definitive, repartitia locurilor în Adunarea Legislativă nu mai este susceptibilă de modificări importante. Succesul obținut de partidele africane este cu altă mai semnificativ, cu cît autoritățile colonialiste au împiedicat majoritatea covârșitoare a populației africane să participe la ele; cei ce nu știu să scrie și să citească, cei ce nu ocupă o funcție publică sau au un venit anual mai mic de 75 lire sterline nu au avut drept de vot. Este limpede că numai o infimă parte a africanilor a putut să-și exprime părerea, iar aceștia au respins pe colonialiști.

Adunarea Legislativă urmează să se întrunească la 26 aprilie.

THE SUNDAY TIMES FEBRUARY 26, 1961

KENYATTA, A SYMBOL OF LOST AFRICA

Săgeata aprinsă a Kenyei

Alegerile care au avut loc între 20 și 27 februarie în Kenya au ilustrat creșterea mișcării de eliberare din această țară, creștere oglindită în rezultatele obținute de partidele care cer independența națională imediată și eliberarea țărilor mișcării de eliberare națională, Jomo Kenyatta.

„Cînd vom avea majoritatea în Consiliul legislativ al Kenyei, vom obține fără doar și poate eliberarea lui Kenyatta”, a declarat un lider al mișcării naționale africane. Comențind desfășurarea alegerilor numeroase ziare engleze subliniază că

iminentă nu numai eliberarea lui Kenyatta dar și preluarea de către el a conducerii primului guvern al Kenyei independente. Ziarul „Sunday Times” a publicat în prima zi a alegerilor un articol despre Kenya intitulat „Kenyatta, un simbol al Africii pierdute” (în clișeu de sus). Titlul reflectă teama de victorie mișcării de eliberare și nostalgia după pozițiile coloniale pierdute și în curs de pierdere.

Numele lui Jomo Kenyatta a devenit celebru în Europa în mai 1952, cînd a izbucnit ceea ce a fost numit „insurecția Mau Mau”. Colonialiștii englezi au reprimat cu sîlbăticie această insurecție izvoită din revolta a 6 milioane și jumătate de kenyei, care aspirau la independență.

Jomo Kenyatta, omul care simbolizează speranțele mișcării naționale din Kenya, are în prezent 65 de ani. El a fost arestat în octombrie 1952, judecat ca un deținut de drept comun, și condamnat la muncă silnică pe viață, pedeapsă ulterior comutată în detențiune. Cine este el? Numele pe care și l-a ales înseamnă „Săgeata aprinsă a Kenyei”. Un pseudonim literar și de luptă.

Născut în tribul Kikuiu, unde și-a petrecut prima copilărie, Jomo Kenyatta a devenit membru militant al Asociației Kikuiu încă din 1922, apoi a condus primul ziar kikuiu la Nairobi. El a reprezentat poporul său în fața „Comisiilor de anchetă” engleze însărcinate să-și dea verdictul asupra revendicărilor țăranilor în privința terenurilor furate. În 1937 Kenyatta scrie lucrarea „Facing Mount

Kenya” („Față în față cu muntele Kenya), care este publicată la Londra. Se căsătorește cu o institutoare engleză iar în 1946 se întoarce în patria sa unde devine președintele partidului Uniunea africană a Kenyei. Încă din 1948 revolta începe să cuprindă Kenya. Kenyatta o prezintă atunci cînd scria încă în 1937: „Africanul a fost redus la o stare de servitute incompatibilă cu orice demnitate de om, pe cîtă vreme instituțiile sale strămoșesti i-au garantat de veacuri întregi o libertate pe care europeanul o poate doar cu greu înțelege; nu stă în natura africanului să accepte la nesfîrșit această sclavie”.

JOMO KENYATTA

chisoare cîțiva membri ai partidului „Savaba”; erau ferecați în lanțuri și bătuți cu saci cu nisip. În timpul cit am stat la închisoare, au murit acolo, de pe urma bolilor și a maltratărilor, 17 persoane. Mulți deținuți erau trimisi cu forța spre frontiere și izgozniți din țară.

Colonialiștii nu numai că au impus Nigerului un tratat militar dar în același timp au obligat republica să admită accesul pe teritoriul ei partenerilor Franței din cadrul N.A.T.O. La distanță de 180 km. de Niamei, în apropiere de localitatea Tahua, 400 de americani „caută țitei”. Ei și-au amenajat așezări confortabile, au construit posturi de radio emisie puternice care care întrețin legătura cu Washingtonul. Mi s-a spus că povestea cu țiteii este doar de ochii lui. În realitate americanii împreună cu francezii își înfăptuiesc planurile lor militare-strategice în Africa.

O situație cu nimic mai bună, dacă nu chiar mai proastă, este în Volta Superioară. Aici, pentru a înăbuși incercările poporului de a obține independența deplină, colonialiștii s-au aliat cu marele feudal, „împăratul”, care stăpînește o populație de două milioane oameni din neamul mosii. Guvernul Voltei Superioare întîmpină mari dificultăți întrucît colonialiștii francezi au oricînd posibilitatea de a-i paraliza activitatea cu ajutorul „împăratului”.

În anul 1958, în capitala Voltei Superioare, Uagaduga, au avut loc importante mișcări în rîndurile populației. „Împăratul”, împreună cu cîteva mii de partizani ai săi, a atacat parlamentul și a arestat pe toți miniștrii „răzvrătiți”. El a fost sprijinit de poliția și jandarmia franceză. Era un timp cînd în parlament existau o opoziție. Francezii au impus adoptarea unei legi care permitea restarea tuturor parlamentarilor din opoziție. În prezent, ei se găsesc într-un lagăr de concentrare, la 450 km. de capitală.

Cu binecuvîntarea colonialiștilor, „împăratul” are și un „consiliu de miniștri” al său propriu. El primește directive din partea comisariului suprem francez și le duce la îndeplinire, ignorînd guvernul țării. Acest „consiliu” se întrunește de trei ori pe săptămînă într-un palat care se află la distanță de numai 2 km. de parlamentul Republicii Volta Superioară.

Actualitatea INTERNATIONALĂ

Primul ministru al Laosului despre manevrele puterilor occidentale

HANOI 1 (Agerpres). — Postul de radio VOCEA LAOSULUI a transmis la 28 februarie declarația făcută la 24 februarie de primul ministru al guvernului legal laotian, prințul Suvanna Fumma, în legătură cu propunerea de a se trimite în Laos o comisie compusă din reprezentanți a trei țări și cu planul de a include în unitățile rebele trei mii de soldați din bandele ciankaiste care au acționat în Birmania. În declarație se spune: „După ce au suferit înfrîngerii militare succesive, în special în Valea Uclioarelor și în provincia Xieng Kuang și în legătură cu izolarea lor politică crescîndă, imperialiștii americani și clica rebele Fumi Nosavan-Boun Oum recur la planuri perfide îndreptate împotriva guvernului legal care are de partea sa sprijinul întregului popor, aruncînd țara într-un război periculos și transformînd-o într-o colonie a unor țări străine.

La 19 februarie 1961, el i-au forțat pe rege să facă o declarație cerînd sprijin pentru o așa-zisă linie de pace și neutralitate și propunînd formarea unei comisii internaționale compusă din Cambodgia, Birmania și Malaya, pentru a fi trimisă în Laos. Adevărul este că ei doreau să transforme așa-numitul „guvern” al lui Boun-Oum într-un guvern legal și să împiedice convocarea conferinței celor 14 țări, propusă de prințul Sianuk. Este cît se poate de clar că această „soluție politică” a problemei laotiene are drept scop numai înșelarea poporului laotian și a opiniei publice internaționale.

Suvanna Fumma a chemat poporul laotian să-și întărească vigilența și să fie gata pentru a zădărnici toate planurile rebelilor. Primul ministru laotian a chemat totodată popoarele și guvernele tuturor statelor iubitoare de pace să sprijine lupta dreaptă a poporului laotian.

Constituirea Comitetului geografic interdepartamental sovietic

MOSCOVA 1 (Agerpres). — În U.R.S.S. a fost constituit Comitetul geografic interdepartamental sovietic. Președinte al acestui comitet a fost numit Vladimir Belousov, membru corespondent al Academiei de Științe a U.R.S.S. Comitetul este chemat să coordoneze munca oamenilor de știință sovietici în „Anul Internațional al Soarelui Calm”, care se va desfășura în anul 1964—1965. Constituirea comitetului a fost determinată de faptul că după Anul Geofizic Internațional în U.R.S.S. a crescut considerabil volumul cercetărilor în domeniul geofizicii și al științelor înrudite cu acestea. În prezent, sarcina constă în prelucrarea, analiza și publicarea numărului uriaș de materiale care au fost obținute în urma observațiilor coordonate a 65 de țări. În afară de acesta, în U.R.S.S. își continuă activitatea peste 500 de stațiuni și expediții care au lucrat în cadrul Anului Geofizic Internațional.

In Anglia a apărut în vitrinele librăriilor cartea „Testamentul lui Hitler”.

CETĂȚEANUL ENGLEZ: — Iată și prima bază a Bundeswehrului în Anglia!

Desen de CIK DAMADIAN

„Rușine Watkinson!”

Proteste împotriva acordării de baze militare străine pe teritoriul Angliei

LONDRA 1 (Agerpres). — În continuarea dezbaterilor din Camera Comunelor pe marginea problemelor apărării începute la 27 februarie ministrul de Război britanic, Watkinson, a făcut o declarație în care a arătat că guvernul conservator pregătește acorduri pentru a pune la dispoziția trupelor vest-germane baze militare pe teritoriul Angliei.

Prin aceste acorduri se va permite vest-germanilor să-și plaseze în Marea Britanie nave și avioane militare, precum și depozite de aprovizionare. Se

prevede, de asemenea, acordarea dreptului de a folosi apele de manevre unde de obicei fac exerciții navele de război engleze, vaselor vest-germane.

Această declarație a lui Watkinson, precum și afirmația că guvernul englez este „încîntat” să ofere baza de la Holy Loch submarinelor americane dotate cu rachete „Polaris” au fost primite de opoziție cu strigăte de protest. Agenția U.P.I. relatează că numeroși deputați i-au strigat lui Watkinson „Rușine”.

Conferința de presă a președintelui S. U. A.

WASHINGTON 1 (Agerpres). — La 1 martie, la Washington a avut loc conferința de presă a președintelui S.U.A., Kennedy. Răspunzînd la întrebări, Kennedy a declarat că, după părerea sa, primul pas în domeniul dezarmării și îmbunătățirii relațiilor sovieto-americane va fi reluarea la 21 martie a tratativelor de la Geneva cu privire la încetarea experiențelor nucleare. Kennedy a spus că speră în succesul acestor tratative.

În continuare, Kennedy a declarat că S.U.A. intenționează să obțină ca relațiile sovieto-americane să întărească speranțele în menținerea păcii.

Correspondenții l-au rugat pe Kennedy să-și exprime părerea în legătură cu recenta declarație a lui McCloy, consilierul principal al președintelui pentru problemele dezarmării. (În discursul său din 25 februarie McCloy a făcut declarații pe care presa le-a apreciat drept un în-

demn la continuarea vechii politici a lui Eisenhower, de respingere a dezarmării).

În răspunsul său la această întrebare, Kennedy a dezavuat de fapt declarația lui McCloy, subliniind că el nu consideră discursul lui McCloy ca fiind o expunere a politicii guvernului în problema dezarmării, deoarece S.U.A. nu și-au formulat încă politica în această problemă și nu o vor formula pînă în vara anului acesta.

În răspunsurile următoare, Kennedy a declarat că salută toate eforturile pentru stabilirea unei colaborări între oameni de știință sovietici și americani, în special în domeniul cuceririi Cosmosului. Kennedy a făcut cunoscut că în prezent S.U.A. și Uniunea Sovietică discută tratative cu privire la îmbunătățirea și lărgirea programului schimbului sovieto-american în domeniul culturii, științei etc.

În același timp însă, în conferința sa de presă Kennedy a făcut o serie de declarații cu privire la intenția S.U.A. de a-și întări și mări forțele armate în străinătate, ceea ce este în flagrantă contradicție cu declarațiile lui în problema dezarmării și cu asigurările făcute cu privire la intenția de a îmbunătăți relațiile sovieto-americane.

În timpul conferinței de presă, Kennedy a făcut cunoscut că la 12 aprilie cancelarul Adenauer va sosi la Washington, într-o vizită de două zile, pentru „un schimb de păreri”.

Rechemarea ofițerilor aviatori brazilieni care studiază în S. U. A.

RIO DE JANEIRO (Agerpres). — După cum anunță corespondentul din Rio de Janeiro al agenției PRENSA LATINA, președintele Braziliei J. Quadros a dat dispoziție să fie rechemati ofițerii din aviația braziliană care se află la cursuri de ridicare a calificării în Statele Unite.

Toate minele mari din bazinul carbonifer Yorkshire (Anglia) au încetat lucrul

LONDRA 1 (Agerpres). — Toate minele mari din bazinul carbonifer Yorkshire au încetat lucrul. Din oră în oră se extinde greva minerilor care revendică majorarea salariilor. După cum scrie ziarul „DAILY WORKER”, au încetat lucrul peste 85.000 de mineri de la 61 de mine. În urma grevii pierderile de cărbune se ridică la 265.000 tone reprezentînd peste 1 milion lire sterline. Administrația încearcă prin toate mijloacele să readucă la lucru pe mineri. În unele cazuri este folosită poliția în lupta împotriva pichetelor greviștilor.